

[Jens Peter Jensen.]

til at mærke en række varer med oprindelsesland skal bevares indtil videre. Det forekommer mig at være en antikveret regel, der tillige er en fordyrende foranstaltning, som næppe har synderlig interesse for forbrugerne. Reglerne hører hjemme i en beskyttelsestid, der er hensovet under den voksende liberalisering af vareomsætningen. Ved at ophæve bestemmelsen kunne der ydes et positivt dansk bidrag til de internationale overvejelser, som for tiden finder sted med samme sigte; jeg vil bede ministeren være opmærksom herpå.

Den højtærede handelsminister foreslår, at der efter svensk mønster etableres et opinionsnævn, der kan tage stilling til konkurrencelovssager. Jeg tror, at man kan nøjes med at lade folketinget rette en henstilling til erhvervenes organisationer om at tage spørgsmålet op til undersøgelse. Det må være betænkeligt, at vi uden videre etablerer et organ, som man kan forudse hurtigt vil antage en Parkinsonsk udvikling.

Der er også en kilde til betydelige offentlige udgifter i forslaget om ændring i loven om indseende med priser, hvorefter der skal indføres tvungen varedeklaration. En række organisationer har økonomisk støttet det frivillige organ Dansk Varedeklarations-Nævn, men det vil de naturligvis høre op med, hvis der bliver tale om tvungen varedeklaration. Udstedelse af varedeklarationer har iøvrigt kun været af beskeden omfang, hvilket tyder på en meget behersket forbrugerinteresse; hvorfor da pålægge staten og erhvervslivet besvær og udgifter, der jo vil fordyre varerne? Jeg har indtryk af, at det her nok mere er den tidligere handelsminister, det ærede medlem fru Lis Groes, der har ladet sin røst lyde, end det er den nuværende højtærede handelsminister; jeg synes, at det er alt for vidtgående, alt for upræcise bemyndigelser, der lægges hen til ministeren med de formuleringer, vi har i det lovforslag, der her foreligger.

Jeg skal afstå fra yderligere bemærkninger om enkeltheder i de to forslag og slutte med at tilråde en grundig udvalgsbehandling, hvor venstre vil være rede til en saglig drøftelse af de mange problemer, som lovgivningen på disse områder indeholder. Der er adskillige ting, som vi gerne vil have lejlighed til at drøfte med repræsentan-

ter for de interesserede erhverv og forbrugerkredse, inden vi tager endelig stilling, men vi tilsiger altså en saglig udvalgsbehandling.

Jørgen Jensen: Konkurrenceloven er en vigtig del af landets næringslovgivning. Den har til opgave at skaffe fair og lige vilkår både for de erhvervsdrivende og for forbrugerne. Sidste år fik vi som bekendt en ny næringslov, og den var tydeligt præget af et ønske om liberalisering indendørs, om jeg så må sige, på samme måde som vi har gennemført en liberalisering i udenrigshandelen. Og ganske samme tendens præger dette forslag til lov, som skal virke i et stærkt industrialiseret samfund.

Det konservative folkeparti kan principielt tilslutte sig denne liberaliseringslinje. Det er glædeligt, at der vedrørende en række af bestemmelserne kom til at foreligge enighed inden for det udvalg, som blev nedsat i 1959 for at udarbejde forslag til ny konkurrencelov. Her var jo både offentlige institutioner og erhvervslivets organisationer repræsenteret, og på en lang række områder nåede man til enighed, og ganske det samme viste sig, da dette forslag til lov blev fremført over for organisationerne til høring. Men der er altså på enkelte områder uenighed på vigtige punkter, og dem skal jeg omtale et par af.

Et flertal af organisationer ønsker liberaliseringen ført ud i livet ved at afskaffe den gældende lovs forbuds- og reguleringsbestemmelser mod konkrete former for salgsfremmende midler, især udsalg og tilgift. Man erkender fra den side, at den moderne salgs- og reklameindsats giver sig mangfoldige udtryk, hvoraf nogle utvivlsomt forekommer mere tiltalende end andre, men forbyder man outrerede former, så skyder nye op til gengæld, og lovgivningsmagten tvinges efter et sådant princip, som vi har levet under hidtil, til stadig at gå på jagt efter eventuelt uønskede salgsfremmende midler. Så hellere give helt generelle regler, hvis overholdelse kan pådømmes ved domstolene.

Detailhandelens og håndværkets organisationer deler ikke denne opfattelse. De betragter den gældende retstilstand på disse områder som nogenlunde tilfredsstillende, den sikrer mod vildskud og giver en rimelig stabilitet i erhvervslivet; men man må jo indrømme, at der i realiteten er tale